

אבא

אני זוכרת שהיית לוקח אותנו לחולה והכותנה הייתה גבוהה ממני.
 אני זוכרת שהיינו יוצאים מהבית מחזיקים ידיים וקופצים שתי מדרגות בכל פעם
 כדי להגיע למעלה, מדלגים שלובי ידיים בעליה לבריכה.
 אני זוכרת בלונה פארק של ג'ימבו איך היית משחק אתנו בכל המשחקים,
 מצטרף לכל טיול שנתי וכל פעילות כייף.
 אני זוכרת אותנו מקשיבים לרדיו ומנסים לנחש מי שר את השיר.
 אני זוכרת את כל הזיגים ובמיוחד את עייש שלכבוד התפקיד גילחת את הזקן,
 כשראיתי אותך על הבמה הייתי בהלם, כמה השקעה ואהבה הייתה לך לבמה.
 כל מה שעשית, עשית מאהבה, באהבה גדולה ונתינה אמיתית מהלב, תמיד עם
 חיוך ענק, עיניים מחייכות וכל הגוף צוחק. כל כך אהבת לצחוק, לצחוק בקול
 גדול, עם כל הגוף מכל הלב.
 את האהבה למטבח הנחלת באהבה ותשוקה, בזכותך המטבח בשבילי הוא
 מקום ליצירה, עשייה וריפוי, שמה מוסיקה ונהנית. אני זוכרת שאמרת שחשוב
 לעמוד על שתי רגליים יציבות ולהיזהר על האצבעות. 80 גרם פסטה לאדם,
 הכל שקול ומדוד.
 אהבת מוסיקה, לשיר, לרקוד, לזמזם, כשהיית רוקד החיוך היה מאוזן לאוזן,
 בשמחת חיים וחוש הומור.
 למדת אותנו כל כך הרבה, השארת לכל אחד מאתנו כלים לחיים, ממוסר
 עבודה, אופטימיות, התמדה, כבוד, מסירות ואת חשיבותה של המשפחה,
 ולצחצח שיניים בוקר וערב.
 חיית את חיך במלאות ושלמות.
 אוהבים אותך שבט סולומון
 אבא אתה אגדה, אבא אהוב, סבא אלוף.
 תנוח בשלום.

מיה

